

Ćwiczenia wstępne do wywołania głosek „k”, „g”

Wśród przyczyn zaburzeń realizacji głosek „k” i „g” wymienia się niską sprawność ruchową języka, a w szczególności jego tylnej części. Może to wynikać z obniżonej sprawności języka we wczesnym dzieciństwie. Sposób powstawania tych głosek wymaga określonej sprawności wymienionych partii mięśni, czyli doprowadzenia do uchwycenia i zrozumienia przez dziecko różnicy w ich pracy. W związku z tym na etapie wstępnym przeprowadza się ćwiczenia polegające na unoszeniu języka i tworzeniu jego zwarcia z podniebieniem twardym.

Ćwiczenia wstępne do wywołania głosek „k”, „g”

- konik – kłaskanie czubkiem i środkiem języka;
- sklejanie pierogów – nagryzanie brzegów języka zębami (masaż i rozciąganie języka);
- półeczka – wysuwanie szerokiego języka z buzi nie dotykając zębów;
- odrywanie językiem przyklejonego do podniebienia opłatka, andruta
- oprzeć czubek języka o dolne zęby – język wybrzuszyć tak aby górne zęby skrobały jego grzbiet (drapiemy koci grzbiet);
- płukanie gardła wodą – gulgotanie,
- dmuchanie przez nos na watkę (piórko) zawieszoną na nitce,
- wymawianie przy szeroko otwartych ustach: aka, oko, uku, eke, iki, yky, ak, ok, ek, uk, ik, yk, ka, ko, ke, ku, ky, ki, aga, ogo, ege, ugu, ygy, igi, ag, og, eg, ug, yg, ig, ga, go, ge, gu, gy, gi
- Przy wymawianiu głosek „k”, „g” można kłaść dłoń na gardle, aby ukazać dziecku, że głoska ta powstaje z tyłu jamy ustnej a nie z przodu.
- Pomocne może być włożenie końców dwóch palców między górne a dolne siekacze w celu „przytrzymania” czubka języka, co w znacznym stopniu utrudni zamianę głoski „k” na „t”.
- Zwarcie tylnej części języka z podniebieniem miękkim – niezbędne do artykulacji „k,g” - łatwiej uzyskać w pozycji leżącej z lekko odchyloną do tyłu głową. Masa języka wówczas samowładnie cofa się w głąb jamy ustne.

.

Utrwalanie prawidłowej artykulacji głosek w sylabach:

Powtarzamy zaczynając od sylab i stopniowo przechodzimy do powtarzania wyrazów:

aka ako ake, aku, aky, aki, oka, oko, oke, oku, oky, oki eka, eko, eke, eku, eky, eki uka, uko, uke, uku, uky, uki yka, yko, yke, yku, yky, yki Ka, ko, ke, ku, ky Utrwalanie prawidłowej artykulacji w wyrazach: kamień, kartofel, kara, katedra, kalosze, kanarek, kapelusz, kapral, kapusta, kareta, karmnik, karuzela, kaseta, kasztan, kot, komar, kogut, kołdra, kołnierz, komin, kominiarz, konieczyna, koń, kopalnia, korona, kos, kosa, kosz, kostka, kowal, koza, kozioł, konwalia, kura, kula, kurtyna, kupon, kupiec, kulig, kucharz, kubeł,